

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019 și a sentinței Judecătorei Orhei /sediul central/ din 24 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Eșanu Vadim XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.06.2018 – 24.09.2018 (prima instanță);
2. 16.10.2018 – 16.01.2019 (instanța de apel);
3. 25.03.2019 – 05.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei /sediul central/ din 24 septembrie 2018, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Eșanu Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), 163 alin. (1), 190 alin. (1), 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicate pedepsele:

- în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal – pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani;

- în baza art. 163 alin. (1) Cod penal – pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni;

- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal – pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an;

- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal – pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an;

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs real de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, se adaugă la pedeapsa aplicată, prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Strășeni din 14 aprilie 2016, și s-a stabilit lui Eșanu Vadim, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 350 u.c., cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 3 ani.

Conform art. 87 Cod penal, pedepsele urmează a fi executate de sine stătător.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Eșanu Vadim, la data de 06 decembrie 2016, în jurul orei 06:00 min., fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în apropierea barului „La Contesa”, amplasat în satul Peresecina, raionul Orhei, din intenții huliganice, împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă pentru examinare în procedură separată, urmărind scopul de a-1 răpi pe cet. Grosu Vitalie, acționând de comun acord, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul, și forțat contrar voinței cet. Grosu Vitalie, răpindu-l, l-au urcat în portbagajul autoturismului propriu de model „BMW 530i” cu numerele de înmatriculare de stat XXXXX, ce aparține victimei, cu care l-au transportat în apropierea satului Românești, raionul Strășeni, unde l-au abandonat închis în portbagaj, astfel l-au deținut forțat pe cet. Grosu Vitalie, împotriva voinței lui, între orele 06:00 – 08:00, a zilei de 06 decembrie 2016, lipsindu-l în mod ilegal de libertate și privându-l de posibilitatea de a se deplasa nestingherit.

Tot el, la data de 06 decembrie 2016, în jurul orei 06:00 min., după ce împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă pentru examinare în procedură separată, l-au maltratat, răpit pe cet. Grosu Vitalie și cu autoturismului de model „BMW 530i” cu numerele de înmatriculare de stat XXXXX, ce aparține victimei, în portbagaj l-au transportat în apropierea satului Românești, raionul Strășeni, conștientizând că afară este o temperatură scăzută a mediului și că persoana poate să digereze, că au cauzat vătămări corporale persoanei și că victima se află într-o stare periculoasă pentru viață deoarece este închis în portbagaj și nu are posibilitate de a se deplasa nestingherit și de a se adresa după ajutor, adică că este amenințată de moarte și de aceea că are nevoie de măsuri urgente de salvare, înțelegând că persoana este în neputință de a se proteja și a se îngriji de sine stătător, din cauza vătămarilor corporale cauzate și faptului că este închis în portbagaj, l-au abandonat închis în portbagaj și au plecat de la locul faptei, părăsind cu bună știință persoana în pericol pentru viață, deși avea posibilitate reală de a-i acorda victimei ajutorul necesar și însuși au pus-o într-o situație periculoasă pentru viață.

Tot el, urmărind scop de profit și de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, abuzând de încrederea ce i-a fost acordată de cet. Pantea Constantin, inducându-l în eroare că-i vă perfectă contra plată actele necesare pentru plecarea la muncă în baza de contract de muncă în Germania, prin înșelăciune, la 05 septembrie 2017, în satul Peresecina, r-1 Orhei, sub pretextul acordării serviciilor

menționate, a solicitat și a primit de la cet. Pantea Constantin, suma de 2 000 lei, mijloace bănești pe care le-a trecut ilegal în folosul său, adică le-a însușit, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 2 000 lei.

Tot el, la data de 06 septembrie 2017, aproximativ la ora 15.00 min., urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în incinta localului „Oasis”, amplasat pe str. Independenței, 18/1, mun. Chișinău, sub pretextul angajării la muncă peste hotarele Republicii Moldova, a însușit de la Cara Serghei, mijloace bănești în sumă de 400 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 8 452 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună în proporții considerabile, în sumă de 8 452 lei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul, Dorfman Igor în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Eșanu Vadim, în temeiul art. 90 Codul penal să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite în baza art. 164 alin. (2) lit. e), 163 alin. (1) Cod penal, la infracțiunile incriminate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal și art. 190 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, urmând a se dispune executarea de sine stătătoare a acestor pedepse, invocând că: sentința, în partea pedepsei stabilite inculpatului Eșanu Vadim XXXXX, este nu pe deplin întemeiată, fiindu-i stabilită o pedeapsă prea gravă pentru infracțiunile comise, ce nu corespunde împrejurărilor comise și consecințelor survenite, cât și personalității inculpatului, în dezbaterile judiciare la prezenta cauză penală, apărarea a propus instanței de judecată, reieșind din faptul, că sancțiunea pentru comiterea celei mai grave infracțiuni, prevăzută de alin. (2) lit. e) art. 164 Cod penal, prevede doar pedeapsa cu închisoarea, aplicarea inculpatului a unei pedepse minime cu închisoarea și anume pe un termen de 4 ani, luându-se în considerație prevederile alin. (8) art. 364¹ Codul de procedură penală, cu absorbirea deplină a pedepsei ce urma a fi stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 163 alin. (1) Cod penal, or, instanța de judecată în partea stabilirii pedepsei conform alin. (1) art. 163 Cod penal, putea aplica și o pedeapsă sub formă de amendă și nu cu închisoarea.

Odată cu recalificarea acțiunilor inculpatului de pe lit. c) alin. (2) art. 190 Cod penal pe alin. (1) art. 190 Cod penal (pe ambele capete de acuzare), s-a solicitat instanței de judecată stabilirea acestuia a unei pedepse sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor alin. (8) art. 364¹ Codul de procedură penală, în limitele minime.

A mai menționat faptul, că pedeapsa cu amenda la sancțiunea alin. (1) art. 190 Cod penal este pedeapsa principală.

Cu referire la soluția privind pedeapsa ce urma a fi aplicată, propusă de către apărare, în partea acuzării inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), 163 alin. (1) Cod penal, a menționat faptul, că comiterea acestor infracțiuni nu a fost dictată de comportamentul infracțional a inculpatului Eșanu

Vadim, or, a fost constatat, că partea vătămată Grosu Vitalie s-a aflat în compania inculpaților o perioadă semnificativă de timp (în jurul la cinci ore), perioadă în care a consumat (conform și declarațiilor lui Grosu Vitalie - procesul-verbal din 06 decembrie 2016) „multă băutură alcoolică” în comun cu aceștia, în continuare, conflictul cu partea vătămată nu a fost inițiat de către inculpatul Eșanu Vadim, ci de altă persoană. Aflându-se în stare de ebrietate, partea vătămată a avut un comportament neadecvat și chiar provocator, încercând să tamponeze cu automobilul său unele persoane cu care se afla deja în conflict, în afară de aceasta, atitudinea inculpatului față de cele ce au avut loc în timpul comiterii infracțiunilor față de Grosu Vitalie, urma a fi apreciată de instanța de judecată, acesta făcând declarații sincere și contribuind într-o careva măsură întru aplanarea conflictului, chiar dacă acest comportament a fost unul infracțional, în aceste circumstanțe, a considerat, că atitudinea inculpatului față de partea vătămată Grosu Vitalie, cât și față de cele ce au avut loc, diminuează suficient gravitatea faptei comise de către el, inclusiv și din motivul că și-a recunoscut vinovăția și se căiește sincer, or, stabilirea unei pedepse cu închisoare cu executare, pentru aceste infracțiuni, este una prea gravă, care nu corespunde circumstanțelor cauzei, comportamentului inculpatului și atitudinii acestuia față de partea vătămată în timpul comiterii infracțiunilor.

A mai indicat că, prima instanță (pct.7.27. a sentinței) și-a motivat aplicarea unei pedepsei privative de libertate doar prin gradul de pericol social, natura acțiunilor, condițiile și împrejurările săvârșirii faptei, precum și de faptul, că inculpatul a mai fost anterior tras la răspundere penală, a fost condamnat pentru faptele sale, însă nu a mers pe calea autocorectării comportamentului său, nu a tras concluziile necesare, dar a continuat de a duce un mod parazitar de viață și a continuat activitatea infracțională.

Aceste concluzii ale instanței de judecată le-a considerat unele declarative și neîntemeiate, or, anterior, Eșanu Vadim a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni ușoare, care nu a atentat la securitatea persoanelor, în afară de aceasta, ultimul nu a continuat activitatea criminală, săvârșind infracțiunile menționate (prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), 163 alin. (1) Codul penal) în circumstanțe întâmplătoare, generate de comportamentul infracțional al altor persoane, el nefiind inițiatorul comiterii acestor infracțiuni. Instanța de judecată la aceste capete de acuzare, nu a luat în considerație în deplină măsură faptul, că inculpatul Eșanu Vadim și-a recunoscut pe deplin vinovăția în comiterea infracțiunilor, s-a căit sincer de cele comise, că partea vătămată prin cererea depusă la 09 decembrie 2016 (f.d.20) a solicitat ca Eșanu Vadim să nu fie tras la răspundere penală, neavând față de el careva pretenții. Solicitarea aplicării inculpatului Eșanu Vadim a unor pedepse sub formă de amendă în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, a motivat-o prin faptul, că odată cu recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, acesta ar putea fi liberat de răspunderea penală, dacă ar exista o tranzacție de împăcare a inculpatului cu părțile vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, s-a admis, inclusiv din oficiu, apelul declarat, s-a casat sentința parțial, în partea condamnării inculpatului în baza art. 163 alin. (1) Cod penal și stabilirea pedepsei definitive, pronunțată o nouă hotărâre conform modului stabilit pentru prima instanță prin care:

S-a încetat procesul penal în privința lui Eșanu Vadim în baza art. 163 alin. (1) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 11 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, se adaugă integral la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Strășeni din 14 aprilie 2016, și s-a stabilit lui Eșanu Vadim, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 11 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 350 u.c., cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 3 ani.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că Eșanu Vadim a comis infracțiunile prevăzute de art. 163 alin. (1), art. 164 alin. (2) lit. e), art. 190 alin. (2) lit. c) și de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Concomitent, instanța de apel a considerat că procesul penal în baza art. 163 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului, urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală. Or, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii) infracțiunea respectivă face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, în conformitate cu art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu mai poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, urmează a fi încetată în acest caz, totodată, art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează, că în caz de constatare a vre-unuia din temeiurile indicate la art. 275 pct. 2) - 9) Cod de procedură penală, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal.

Astfel, în situația în care infracțiunea respectivă a fost comisă la 06 decembrie 2016, la momentul dat, ținând cont de cele reiterate, procesul penal în temeiul art. 163 alin. (1) Cod penal, urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de

prescripție de tragere la răspundere penală.

În continuare, instanța de apel a conchis că, pedepsele au fost stabilite de către prima instanță într-un mod corect, echitabil și motivat, totuși, instanța de apel a indicat că a intervenit și a modificat pedeapsa definitivă stabilită pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, și pedeapsa stabilită pentru cumulul de sentințe, deoarece nu poate fi aplicată pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut că inculpatul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune la o pedeapsă neprivativă de libertate, care nu a fost executată, prin urmare, dacă printr-o pedeapsă neprivativă de libertate nu s-a reușit atingerea scopurilor pedepsei (în special, scopul de prevenire a comiterii de noi infracțiuni de către inculpat), atunci este probată ineficiența unor sancțiuni neprivative de a atinge scopurile pedepsei. Dacă în cazul unei infracțiuni ușoare măsura non privativă a fost ineficientă, atunci și în cazul unor infracțiuni cu grad prejudiciabil mai mare vor fi ineficiente pentru atingerea scopurilor pedepsei stabilite în art. 61 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul a comis patru infracțiuni într-o perioadă relativ scurtă, trei infracțiuni fiind comise în aceeași zi, în asemenea circumstanțe instanța de apel a indicat că a atestat o orientare antisocială stabilă a inculpatului.

Astfel, instanța de apel a statuat că, în cazul unei asemenea orientări antisociale decade raționalitatea neexecutării reale a pedepsei, respectiv instanța de apel a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care inculpatului să-i fie suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, la infracțiunile incriminate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal și art. 190 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, urmând a se dispune executarea de sine stătătoare a acestor pedepse, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct. 3 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- instanța de apel urma a lua în considerație împrejurările cauzei, poziția părților vătămate, cât și comportamentul inculpatului și atitudinea lui față de instanțele de judecată;

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul deja s-a aflat în stare de arest în jurul la 9 luni, menționând că a conștientizat faptele comise, a solicitat să i se acorde o posibilitate de a se corecta, fără a fi privat de libertate, pentru a avea posibilitate de a munci și a demonstra că se poate încadra în societate fără executarea în continuare a unei pedepse cu închisoarea;

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1)

pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința

stabilirii pedepsei.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că „instanța de apel urma a lua în considerație împrejurările cauzei, poziția părților vătămate, cât și comportamentul inculpatului și atitudinea lui față de instanțele de judecată, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer”, Colegiul penal nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată(f.d. 169 – 170 v. III), a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului, stabilind o pedeapsă corectă, legală și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel va asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Referitor la argumentele indicate de recurent precum că instanța de apel a menținut pedeapsa cu închisoare cu executare, motivând doar prin faptul că anterior inculpatul nu a executat o pedeapsă neprivativă de libertate și că instanța de apel urma a lua în considerație faptul că acesta a comis o infracțiune ușoară fără a cauza careva prejudicii intereselor sociale sau a unor persoane, Colegiul penal conchide că sunt declarative și nu corespund realității, or, inculpatul prin infracțiunile comise a cauzat prejudicii persoanelor, faptul că ulterior aceste prejudicii au fost restituite nu echivalează cu faptul că inculpatul nu a cauzat prejudicii, mai mult, instanța de apel a motivat în decizie(f.d. 170 v. III) pe deplin necesitatea stabilirii pedepsei sub formă de închisoare inculpatului, argumentare care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Mai mult, Colegiul penal menționează că argumentul apărătorului precum că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că inculpatul deja s-a aflat în stare de arest în jurul la 9 luni, menționând că a conștientizat faptele comise, a solicitat să i se acorde posibilitatea de a se corecta, fără a fi privat de libertate, pentru a avea posibilitate de a munci și a demonstra că se poate încadra în societate fără executarea în continuare a unei pedepse cu închisoarea, este apreciat critic de către instanța de recurs, or, aceasta reprezintă o interpretare proprie, în acest sens instanța de recurs mai indică că, inculpatul anterior fiind condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, i s-a acordat posibilitatea de a munci și de a demonstra că se poate încadra în societate, lucru pe care nu l-a făcut, din potrivă, neexecutând pedeapsa a mai săvârșit mai multe infracțiuni, cu intenție, cauzând prejudicii, punând în pericol viața și sănătatea unei persoane, astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, or, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii, cu atât mai mult că inculpatul anterior a mai săvârșit infracțiuni.

8. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dorfman Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019 în cauza penală privindu-l pe **Eșanu Vadim XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor